

պարտ ելանէր. բայց Կարմնջեցին(*) կրկին բանիւք անցանէր նմա եւ դնէր յամրոցն Եօթնապուրճ կոչեցեալ. և միանգամայն վաղվաղակի կոչեցեալ զմեծամեծս առ արքայ եւ լինի այախ տիւանի եւ ստուգեն ի վերայ նորա զվնաս՝ թէ զուլումքեար, այլ եւ զալպազան, եւ կալան զՀրէայս նորա, զորս եւ բերեալ էր ընդ իւր ի Հալպայ, եւ վառեալ մոմովք ի թիկունս նոցա կապեցին եւ տարեալ այսպէս կախեցին ի Պարմաղափուն զերկոսինն եւս չափսայովն նոցա: Սպան եւ զտիւան էֆէնտիսի նորա: Եւ յորժամ բերին զխասէքի առ արքայ յատեան տիւանին, եւ խրատեալն ի վէզիրէ մուհտի՝ ասէ նմա թէ Զուլումքեար ես, եւ կրկնէ գնոյն ասելով. Վճիռ քո մահ է այսօր: Եւ նա ասէ. Զի՛նչ վնաս գտաք ի վերայ իմ, որպէս պէկէրպէկի տաց այսքան դրամ, զոր յինէն առիք, որ ի Մսրայ, ի Պաղտատայ եւ ի Հալպայ էմիքսակս տուեալ եմ: Եւ վէզիր ասէ. Ահա՛ վկայք վընասուն քո: Եւ նա ասէ. Եթէ վէզիր կամիցի զոք մահացուցանել՝ վկայս բազումս գտանէ: Եւ վկայեցին զնմանէ թէ Զուլումքեար է և զալպազան. արքոմանք տաճիկք բերիցիք ցուցանելով զըստակն որ էր ցած եւ վատ, զի պղինձ բազում խարճէր յարծաթն: Թէպէտեւ բազում բանս խօսեցաւ ի տիւան սինհոդոսին՝ Ապա ձերգ չէ՞ միթէ զուլում որ այսքան դրամ առիք յինէն եւ եմ պարտական. ոչ հաւանեցան: Այլ եւ սուլթանն նորա շատ ջանաց, որ էր քոյր արքայի, եւ վալիտէն խնդրեաց չմահացուցանել, ոչ եղեւ հընար, այլ ի նոյն ժամու կալեալ խեղդամահ արարին: Կալաւ և զքէհեա նորին, որ ասի Զատըրճիօղլի և ետ ցքէհապէկն՝ զոր սպան, վասնզի էնկիչէրի էր: Եւ այգուցն բերին զգլուխ Սէյտի Ահմէտ փաշայի ի Վա-

(*) Քեօիրուլուի հայերէն քարգմանութիւնը: Ծ. Հ.